

Ta täitis ka ülemjahimeistri kohuseid, millega seisis ühenduses kroonumetsade eest hoolitsemine, ja oli ühtlasi ülemkirikueestseisja, kellena korraldas sagedasti kirikute visitatsioone. Koos M. v. Strokirch'iga (vt. *Suppl.*) esitas ta 1697 kindralkub. E. Dahlberg'ile tähelepanuvääriva memoriaali, milles üksikasjaliselt kujutatakse kaasaegset seisundit ja näidatakse väärnähete kõrvaldamise teid. Asehaldureile 1691. a. antud instruksiooni ja 1696. a. majandusreglemendi alusel seisis ta valvel kroonutulude eest, kaitses aga ka talunikude õiguslikku seisundit. S. uuris näljaaja järel komisjoni eesotsas Eesti distrikti majanduslikku olukorda, kandis hoolt teede, kooliolude, ebaisu kaotamise ja tarbeainete hindade alandamise eest ning katsus tõkestada kahjulikku maakaubandust. Põhjasõja ajal oli S. tegev ka vägede provianteerimise, talunikest kaitsekorralduse loomise ja luureteenistuse pidamise alal. Pärast Tartumaa osade langemist venelaste kätte siirdus ta Tartust Pärnu.

G. Elgenstierna, Svenska adelns ättartavlor VII (1932), lk. 772; G. J. v. Buddenbrock, Sammlung der Gesetze II, 1 (1821); H. Sepp, Talupoegade kaitse Rootsiaja lõpul, eriti Liivimaal („Ajalooline Ajakiri“ 1929, nr. 2—4); S. Schartau, De svenska östersjöprovinserna vid det stora nordiska krigets utbrott I (Karolinska Förbundets Årsbok 1924, ilm. 1925); O. Liiv, Linnad ja maarahvastik Eestis suure nälja-aja kriisikuudel („Kultuuri ja teaduse teilt“, 1932); *idem*, Die wirtschaftliche Lage des estnischen Gebietes am Ausgang des XVII. Jahrhunderts I (1935), lk. 14, 15, 21 jj. O. L.

ŠTŠERBAKOFF, vt. SÜVALO.

*STUDE, Georg Ferdinand, baltisaksa majandustegelane, oli a-st 1926 Tallinna Laenu-Hoiu Kassa juhataja esimees, surn. 11. IX 1933 ukj. Tallinnas.

*SUITS, Aino Emilia, kirjandusteadlane, järgneva naine, on jätkanud tegevust soome keele lektorina Tartu ülikoolis, olnud a-l 1932 Tartu Draamateatri Seltsi asutajaid ja a-st 1933 seltsi esimees ning 1937. a. ühtlasi mainitud seltsi teatrikunsti stuudio juhataja. Ta on võtnud osa Eesti PEN-klubi ja Tartu soroptimistide klubi tegevusest ning avaldanud kirjutisi ms. „Loomingus“.

Isikl. saadud andmed.

T.

*SUITS, Gustav, kirjanik ja kirjandusteadlane. Ta isa nimeks oli rahvasuus Hindrek (kirikuraamatuis Hinrik Suits, vallakirjas ka Suitso). — S. on jätkanud tööd 1925—31 eesti ja üldise kirjanduse erakorralise prof-na ja a-st 1931 korralise prof-na Tartu ülikoolis ja Akadeemilise Kirjandusühingu esimehena. Ta on viibinud korduvalt välismaal, võtnud ms. osa 1928. a. ajalooliste teaduste rahvusvahelisest kongressist Oslos, kus ta valiti rahvusvahelise kirjanduslokomisjoni liikmeks; 1935. a. võttis ta osa rahvusvahelisest kirjandusloolaste II kongressist Amsterdamis ja 1939. a. I Soome-Eesti rahvuslike teaduste uurijate kongressist Helsingis. Eesti Teaduste Akadeemia asutamisel a-l 1938 nimetati S. selle liikmeks. Upsala ülikooli audoktor (*dr. phil. h. c.*) on ta a-st 1935, EKS-i auliige a-st 1932, samuti Soome Kirjanikkude Liidu auliige, Soome Kirjanduse Seltsi kirjavahetajaliige a-st 1931 ja Académie Septentrionale'i (Lille'is) kirjavahetajaliige a-st 1936. S. on avaldanud varemini ilmunud luuletiskogudest valimiku „Aastate aknal“ (1933) ja „Kogutud luuletused“ (1938) ja esseistlikust loomingust teose „Noor-Eesti nõlvakult“ (1931). Ta on toimetanud uuemate luuletajate värsipõimiku „Eesti nüüdislühirika“ (1929), toimetanud, tõlkinud ja sissejuhatusega varustanud „Hollandi värsipõimiku“ (1937). S-u luuletistest on J. Šumakov avaldanud valimiku venekeelses tõlkes „Густав Суйтс, Избранные стихотворения 1900—1930“ (1934). Kirjandusloolise ainesekoguna on S-lt ilmunud „Eesti kirjandusajalugu tekstides“ I (1932; koos M. Lepikuga; kõik ilm. Tartus). Eriti on S. süvenenud eesti vanema kirjandusloouurimisse, käsitelles eeskätt Fr. R. Kreutzwaldi eluloo üksikuid etappe, ta kujunemist ja küpsemist ning tema seostumist rahvusliku esiärkamisega artiklitesarjas „Loomingus“ (1931, nr. 9, 10; 1932, nr. 6; 1933, nr. 4—8; 1934, nr. 4, 5, 7, 10; 1935, nr. 1—3). Ühtlasi on S. avaldanud hulga muid kirjandusloolisi jt. kirjutisi „Loomingus“, „Eesti Kirjanduses“ („Otto Wilhelm Masing kirjamehena“, 1932; „Jakob Nocks“, 1935), mitmesuguseis koguteoseis, nagu „Poola“ (1930), „Raamatu osa Eesti arengus“ (1935; „Vanemast vennastekoguduse kirjandusest“), Õp. E. S-i *Liberal Saecularis* (1938; „Ajaloost kirjandusloos“) jt.